

92de Møde.

Fredag den 21. Marts Kl. 3 $\frac{1}{2}$.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til, at de to paa Dagsordenen opførte Sager maa behandles i dette Møde. Hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om et indenlandsk Statslaan.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4813).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jørgen Pedersen: Den Omstændighed, at de to paa Dagsordenen opførte Lovforslag er fremsatte samtidig og fremsatte i Landstinget, vilde jeg gerne opfatte som et Tegn paa, at Ministeriet denne Gang ønsker at komme til en Forstaaelse med Landstinget, saaledes at vi kan faa den Arbejdsfred, som alle ønsker. Jeg vil ikke skjule, at nogle Bestemmelser i det sidste af de paa Dagsordenen opførte Lovforslag i nogen Grad kan bidrage til at afsvække denne Opfattelse, men Sagerne foreligger jo nu til Forhandling, og jeg vil i det længste nære det Haab, at det skal kunne lykkes ogsaa om dette Lovforslag at opnaa Enighed.

For ikke at lægge nogen som helst Hindringer i Vejen for den Forhandling, der mulig kunde føre til dette Resultat, skal jeg paa dette Tidspunkt afholde mig fra at komme ind paa Enkeltheder; jeg tror, at man lettest vil naa det Resultat, som vi alle ønsker — hvis det er opnaaeligt —, derved, at man hurtigst muligt kommer til at tale om Sagerne i et Udvalg. Jeg skal derfor, naar Lovforslagene har gennemgaaet første Behandling, tillade mig at foreslaa dem henvist til et Udvalg.

Piper: De foreliggende Lovforslag er jo først fremsatte her i Tinget for en halv Time siden, og det sidste af dem er af en ret omfangsrig Karakter, saa det er ganske umuligt, at man har kunnet faa Tid til at sætte sig ind i Rækkevidden af de enkelte Bestemmelser. Da det imidlertid er et Ønske saa hurtigt som muligt at komme til Udvalgsbehandling, har vi fra vor Side ikke villet modsætte os Sagernes Behandling, men deraf følger ogsaa, at man maa give Afkald paa at komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget ved denne Førstebehandling. Jeg skal anbefale Lovforslagene til videre Fremme. Idet jeg ligesom den ærede foregaaende Taler vil udtale Haabet om, at det ved fornøden Imødekommenhed fra Regeringens Side maa blive muligt at naa et Resultat, der kan tilfredsstille til alle Sider.

Harald Jensen: Det Lovforslag, der foreligger som den næste Sag paa Dagsordenen, kan jeg kun se fra den Side, at jeg betragter det som en udstrakt Haand for at naa til en Overenskomst, og de Udtalelser, der nu er faldet fra de to Ordførere, turde ogsaa tyde paa, at den Vej muligvis kunde være farbar og en Overenskomst opnaaelig. Jeg skal dog ikke skjule, at jeg for mit Vedkommende nærer nogen Betænkelighed ved Lovforslaget. Jeg ser saaledes paa det, at det i nogen Grad vil betyde en Slappelse af de Foranstaltninger, som hidtil har holdt Varefordyrerne, Kædehandlerne og Vareaagrerne og lignende Folk noget nede og derved beskyttet den store Befolkning mod Udbytning. Men det vil jo være ganske godt, om de to Ting kunde enes. Det er egentlig det vigtigste, at vi her paa Rigsdagen er enige, og jeg kan godt anbefale Lovforslaget, idet Sagen altsaa vil komme til nærmere Behandling i et Udvalg.

Trier: Jeg ser i den Korthed, hvormed disse Forhandlinger føres, og i den Aand, hvori det forekommer mig, at de er førte, et Varsel om, at det ikke i dette Øjeblik er de lange Forhandlinger, det kommer an paa, men at det er den heldige Udgang af Begivenhederne, som man stiler henimod. Jeg skal derfor heller ikke sige andet, end at jeg, hvad det foreliggende Lovforslag, Statslaansforslaget, angaar, anbefaler det til en velvillig og hurtig saglig Behandling, saaledes at Statslaanet i rette Øjeblik kan staa til Raadig-